

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **D. G.**, zastoupen JUDr. Janem Langmeierem, advokátem se sídlem Na Bělidle 997/15, Praha 5, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2017, č. j. 46 A 89/2015 – 43,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, usnesením ze dne 26. 1. 2015, č. j. OAM-30451-10/DP-2014, zastavilo řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, neboť žalobce nedoložil zákonem stanovené náležitosti a podstatné vady žádosti neodstranil ani ve stanovené lhůtě.

[2] Žalovaná rozhodnutím ze dne 20. 5. 2015, č. j. MV-41704-3/SO-2015, zamítla odvolání žalobce proti uvedenému usnesení.

[3] Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 6. 2017, č. j. 46 A 89/2015-43, zrušil rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaná (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, v níž současně požádala o přiznání odkladného účinku. Poukázala na skutečnost, že řízení v dané věci je vedeno již od 10. 7. 2014, přičemž má za to, že právní názor krajského soudu je nesprávný. Nepřiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti je způsobilé nejenom žalované, ale rovněž veškerým orgánům státní správy, podílejícím se na posuzovaném případě, přivodit nepoměrně větší újmu spočívající ve výkonu napadeného rozsudku krajského soudu ve srovnání s újmou účastníka řízení. Žalobce bude nadto oprávněn nadále setrvat na území České republiky.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a po zvážení argumentů stěžovatelky dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou splněny.

[6] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Na návrh stěžovatelky, která je správním orgánem, je třeba nahlížet ve světle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS. Soud vyhrazuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k žádosti správního orgánu zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.

[8] Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56, ze dne 16. 12. 2015, 6 Azs 266/2015-22), že smyslem institutu odkladného účinku je zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné, nevratné a nenahraditelné újmě. Nezbytnost přiznání odkladného účinku musí převážet nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Přiznáním odkladného účinku se prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není ke kasační stížnosti zrušeno. Újma, která má hrozit stěžovateli, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, ale naopak významná. Významnou bude újma tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Dále, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho fungování, činnosti apod.

[9] Ohledně naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku nese stěžovatelka břemeno tvrzení i břemeno důkazní. Žalovaný správní orgán tedy musí stejně jako žalobce újmu (resp. ohrožení důležitého veřejného zájmu) tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem újma a její intenzita spočívá.

[10] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka této povinnosti nedostála. Ve svém návrhu pouze uvedla, že nepřiznání odkladného účinku je způsobilé nejenom jí samotné, ale rovněž dalším orgánům státní správy, které se podílejí na posuzovaném případě, přivodit nepoměrně větší újmu spočívající ve výkonu napadeného rozsudku. Neuvedla však, z čeho tento závěr pramení a tvrzenou skutečnost nedoložila. Takové tvrzení nekonkretizuje, v čem spočívá důležitý veřejný zájem, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Stěžovatelkou tvrzená nezákonnost napadeného rozsudku krajského soudu není kritériem pro přiznání odkladného účinku, neboť bude předmětem až meritorního posuzování. Důvodem pro přiznání odkladného účinku nemůže být ani délka řízení.

[11] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl. Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu